

Переформування системи вищої освіти як відповідь на сучасні виклики, на наш погляд, має метою створення власної унікальної пропозиції на ринку освітніх послуг для кожного закладу вищої освіти. Її реалізація лежить на шляху гармонічного поєднання сформованих традицій і актуальних новацій. Специфічна природа освітнього процесу генерує певну інертність системи, опір нововведенням. Сформовані компоненти людського капіталу, як то науково – методичний і педагогічний досвід, алгоритми творчої діяльності – формують особистість педагога ЗВО. Трансформація зазначених базових аспектів професійної діяльності вимагає розробки системи не лише санкцій, а й стимулів. Враховуючи соціально-економічний стан розвитку України і теорію мотивації А. Маслоу, найбільший потенціал генерування змін мають стимули економічного характеру. Економічно зацікавлений суб'єкт педагогічної сфери перетворюється на активний елемент формування «інноваційного навчання».

ОСНОВНІ АСПЕКТИ СУЧАСНИХ ТЕХНОЛОГІЙ В ОСВІТІ

Копко Юлія Олександрівна

*Викладач кафедри економіки та логістики
Білоруський національний технічний університет*

На сьогодні «інноваційна освіта» - це таке явище, яке здатне до саморозвитку і яке створює умови для повноцінного розвитку всіх своїх учасників, з цього можна зробити висновок, що «інноваційна освітня технологія» - це комплекс трьох взаємопов'язаних складових:

1. Сучасний зміст, який доноситься студентам, передбачає не стільки освоєння предметних знань, скільки розвиток компетенцій, адекватних сучасній бізнес-практиці. Цей зміст має бути добре структурованим і представленим у вигляді мультимедійних навчальних матеріалів, які передаються за допомогою сучасних засобів комунікації.

2. Сучасні методи навчання - активні методи формування компетенцій, засновані на взаємодії студентів та залучення їх до навчального процесу, а не просто пасивне сприйняття ними матеріалу.

3. Сучасна інфраструктура навчання, яка включає інформаційну, технологічну, організаційну та комунікаційну складові, що дозволяють ефективно використовувати переваги дистанційних форм навчання.

На даний момент у вищій освіті застосовують найрізноманітніші педагогічні технології. Проте, можна виділити наступні найбільш характерні інноваційні освітні технології:

1. Інформаційно-комунікаційні технології (ІКТ) в предметному навчанні. Впровадження ІКТ в освітній процес має на меті інтеграцію різних предметних областей з інформаційними технологіями;

2. Особистісно-орієнтовані технології – це технології які ставлять за основу освітньої системи особистість студента, забезпечення комфортних, безконфліктних і безпечних умов його розвитку, реалізацію природного потенціалу;

3. Інформаційно - аналітичне забезпечення навчального процесу та управління якістю освіти студентів;

4. Моніторинг інтелектуального розвитку студентів;

5. Виховні технології як провідний механізм формування сучасного студента;

6. Дидактичні технології як умова розвитку навчального процесу;

7. Психолого-педагогічний супровід впровадження інноваційних технологій в навчально-виховний процес.

Передбачається науково-педагогічне обґрунтування використання тих чи інших інновацій. Їх аналіз на методичних радах, семінарах, консультації з провідними фахівцями в цій галузі.

Таким чином, досвід сучасної вищої освіти володіє значним арсеналом застосування педагогічних інновацій в процесі навчання. Ефективність їх застосування залежить від сформованих традицій в закладі вищої освіти, здатності педагогічного колективу сприймати ці інновації, матеріально-технічної бази закладу.

Список використаних джерел:

1. Бондаренко О.В. Современные инновационные технологии в образовании // Электронный журнал «Роно» - 2012. – № 16 — С. 72–75.
2. Добреля А.Ю., Калмыков Ю.А. Инновационные технологии в образовании // Материалы II Международной научно-практической конференции «Проблемы и перспективы профессионального образования в XXI веке». - Омск: БОУ ОО СПО «Сибирский профессиональный колледж», – С. 165-169.

ІННОВАЦІЙНІ МЕТОДИ НАВЧАННЯ У ВНЗ

Брагіна Ольга

к.е.н., ст. викладач кафедри підприємництва і торгівлі.

braginaos@ukr.net

Яновський Данило

студент 4 курсу за спеціальністю

076 «Підприємництво, торгівля та біржова діяльність»

Державний університет «Одеська політехніка»

dearyanovsky@gmail.com

Сучасним вектором розвитку вищої освіти в Україні вважається інтеграція вітчизняної вищої школи до загальноєвропейського та світового освітнього простіру, а головне - міжнародна стандартизація освіти [1].

Поняття «інновація» хоча й використовується у науковій літературі понад сто років, але актуалізувалося в кінці ХХ та на початку ХХІ ст. Великий тлумачний словник сучасної української мови пояснює слово «інновація» як «нововведення» [2, с. 498]. Таким чином інновація – це результат інноваційної діяльності, що реалізовується шляхом технічного винаходу або наукового відкриття.

Сьогодні інновації в галузі освіти поділяють на [3]:

- психолого-педагогічні – нововведення в навчальний, виховний, управлінський процес;
- науково-виробничі – комп'ютерні та мультимедійні технології;
- соціально-економічні – правові, юридичні та економічні нововведення.

В свою чергу інноваційні технології у вищому навчальному закладі характеризують, як технології, засновані на нововведеннях: організаційних (оптимізацією умов освітньої діяльності), методичних (оновлення змісту освіти та підвищення її якості), які дозволяють:

Студентам: ефективно використовувати навчально-методичну літературу та матеріали; засвоювати професійні знання; розвивати проблемно-пошукове мислення; формувати професійне міркування; активувати науково-дослідницьку роботу; розширювати можливості самоконтролю отриманих знань;